

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af Danmarks indflydelse på EF-forskningen.

Af Erling Olsen (S) m.fl.
(Fremsat 24/11 89).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, man kan sige, at Danmark er godt med, når det gælder udnyttelsen af de eksisterende EF-forskningsprogrammer. Det hænger sammen med, at der er gjort et godt benarbejde for at indarbejde danske synspunkter i det nuværende rammeprogram for forskningen, som blev vedtaget under det danske formandskab i september 1987.

Målet for, om vi har indflydelse, er jo den grad af dansk deltagelse, der er fra forskningsinstitutter og virksomheder og naturligvis universiteter og højere læreanstalter.

Vi har drøftet i regeringens forskningsudvalg, om vi kan ruste os endnu bedre, og de tre erhvervsministerier er gået i gang med i fællesskab at udarbejde et oplæg. For jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at når vi har dette voksende samarbejde, så skal vi gøre alt, hvad vi kan for at få så meget ud af det som muligt.

Så kommer vi til det konkrete forslag, som går ud på, at regeringen skal pålægge forskningsrådene at foretage et opsøgende initiativ i forbindelse med udformningen af de kommende rammeprogrammer.

Nu tror jeg for det første ikke, det er spor nødvendigt at pålægge forskningsrådene noget sådant, for de er selv stærkt motiveret for at gøre det, og jeg vil gerne bevidne, at de gør det.

For det andet så er jeg ikke i en situation, hvor jeg kan pålægge forskningsrådene noget som helst. Det fremgår af loven om Forskningspolitisk Råd og forskningsråd, som blev vedtaget her i Folketinget i foråret, at forskningsrådene er uafhængige organer, som ud fra deres ekspertise skal rådgive regering og Folketing om Danmarks deltagelse i internationalt forskningssamarbejde og andre forhold vedrørende forskningen.

Jeg vil derimod meget gerne opfordre de seks forskningsråd til at fortsætte og intensivere deres engagement i EF's forskningsprogrammer, sådan at der kan sikres en koordinering med nationale initiativer og strategiplaner.

Med hensyn til ressourcer er det jo op til forskningsrådene selv at prioritere deres midler. Det er vigtigt, at regeringen ikke blander sig i forskningsrådenes prioriteringer. Derimod har regeringen jo lov at rose, og jeg vil da gerne ved denne lejlighed rose Statens Teknisk-Videnskabelige Forskningsråd, som fra starten gik ind i finansieringen af det såkaldte PUF-samarbejde, som også er nævnt i forslagets bemærkninger. PUF står for Projekt øget Udbytte af EF's Forsknings-samarbejde. Det er et godt eksempel på, hvordan et forskningsråd inden for sine rammer kan tage et initiativ, der fremmer den danske deltagelse i EF's forskning.

Hvad angår Forskningsdirektoratets indsats, kan jeg oplyse, at netop dette område har været holdt fuldstændig uden for de spareplaner, der i øjeblikket er under gennemførelse. Ressourcetildelingen er blevet udvidet i de seneste år. Jeg har tillid til, at direktoratet forstår at udnytte de disponible ressourcer på bedste måde, hvilket naturligvis må indebære, at dobbeltadministration undgås, og at forskningsrådenes ekspertise udnyttes i fuld udstrækning.

Regeringen kan altså tilslutte sig forslagsstillerens ønske om, at vores indflydelse på EF-forskningen styrkes. Vi har taget initiativer, men vi vil ikke blande os i forskningsrådenes arbejde eller i prioriteringen af deres ressourcer. Og for så vidt må vi derfor afvise det konkrete i det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Sterup (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig i den hensigt, der ligger i Socialdemokratiets forslag, nemlig at styrke Danmarks indflydelse på EF-forskningen.

Det er også rigtigt, som Socialdemokraterne skriver i forslaget, at hvis vi skal have indflydelse, skal det ske på et tidligt tidspunkt – så tidligt som overhovedet muligt. Således er EF's forskningsprogram jo nu fastlagt for perioden 1990 til 1994, hvor man har udvalgt seks forskningsmæssige hovedområder, så hvis vi ønsker fra dansk side at styrke vores indflydelse på selve udformningen af EF's forskningsprogrammer, bliver det altså på det næste forskningsprogram.

Det Konservative Folkeparti er som sagt helt enig med Socialdemokratiet i, at vi bør styrke den danske indflydelse på og andel i EF's forskningsprogrammer, men vi lægger endnu mere vægt på gennem en styrket europæisk forskningsindsats at forbedre EF's samlede konkurrenceevne over for den øvrige verden. Derfor er det naturligvis glædeligt, som undervisningsministeren fremhævede, at regeringen har taget en række initiativer, som peger i den retning.

Derimod kan vi ikke fra konservativ side støtte Socialdemokratiets forslag om at pålægge forskningsrådene et såkaldt opsøgende initiativ, ligesom vi heller ikke kan støtte, at Folketinget blander sig i, hvordan forskningsrådene prioriterer deres ressourcer. Det, som en styrket forskningsindsats gerne skal resultere i, er jo nye, avancerede produkter i den europæiske og herunder den danske industri. Derfor tror jeg, at der endnu ligger nogle forskningsmæssige gevinster at hente i et mere integreret samarbejde imellem den statslige og den private forskning, og det er jeg overbevist om at regeringen gerne medvirker til. Og jeg synes, der er mere perspektiv i at knytte den offentlige og den private forskningssektor tættere sammen end blot i at foreslå øgede offentlige udgifter.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er noget tyndt i sine bemærkninger. Det eneste, man kan læse, er jo, at når vi nu har hældt penge i denne fælles kasse, så tilsiger almindelig husmandsfilosofi, at vi skal prøve at få så meget som muligt ud igen. Det kan jeg godt være enig i, det skal vi da selvfølgelig,

men der er andre problemer med EF's forskningsmidler, der er værd at tage op, jf. hvad formanden for Planlægningsrådet for Forskningen, Jens Rostrup-Nielsen, ofte siger, nemlig at som det er tilrettelagt nu, fører det til uanvendelig anvendt forskning.

Problemet med EF's forskningsprogrammer er, at de er bygget op over en meget primitiv filosofi om, at man har grundforskning, der så fører til teknologisk forskning, der fører til anvendt forskning, der fører til produktudvikling og fører til et produkt. Denne enkle, lineære sammenhæng eksisterer ikke, og når EF's forskningsprogrammer i alt for høj grad er bygget op efter den, medfører det, at programmerne bliver for målrettede til at give ordentlig grundforskning, og de bliver for lidet målrettede til at give ordentlig industripolitik.

Dertil kommer selvfølgelig, at den humanistiske forsknings og samfundsforskningens betydning for samfundsudviklingen næsten helt ignoreres. Med andre ord er der tale om en meget uheldig hybrid mellem forskningspolitik og industripolitik.

Det er der mange gode grunde til at interessere sig for. Vi er en del af EF, det må vi erkende. EF's forskningsmidler spiller en meget stor rolle både for EF samlet og for Danmarks forskning, og derfor må vi interessere os for, hvordan påvirkningen sker. Det er da gjort i et vist omfang, og jeg kan bl.a. oplyse, at Forskningsudvalget agter sig til Holland og Frankrig for at diskutere – ikke så meget med EF, men med andre medlemslande – hvordan de håndterer denne situation.

Jeg kan også oplyse, at jeg har aftalt med formanden for Planlægningsrådet for Forskningen, at han kommer i Forskningsudvalget for at forberede os på de drøftelser, vi skal have. Det beslutningsforslag, der nu er til behandling, følger sig smukt til denne række af initiativer, som alle sammen sigter på, at Danmark skal være mere udfarende og mere konstruktiv i udformningen af EF's forskningsprogrammer.

Jeg bemærkede, at ministeren kritiserede et enkelt ord, og jeg kan da være enig med ministeren i det. Der skulle selvfølgelig ikke stå »pålægge«, der skulle stå »opfordre« forskningsrådene.

Med den ene anmærkning skal jeg tilsige forslaget SF's støtte.

Annebeth Runge Svendsen (V):

Jeg kan af naturlige årsager fuldt henholde mig til ministerens redegørelse for det af Socialdemokratiet fremsatte beslutningsforslag. Imidlertid er der visse aspekter omkring denne sag, jeg som Venstres ordfører gerne vil fremdrage.

Først med hensyn til selve forskningsrådene. Som forskningsministeren redegjorde for, er de nu frigjort fra staten på en sådan måde, at det ikke vil være ønskeligt at gå ind og presse rådene til noget, som de vel egentlig allerede på egen hånd kan foretage sig. Forslaget til folketingsbeslutning og drøftelserne herom kan måske hjælpe lidt på vej med et fingerpeg om, hvad Folketinget ønsker sig i europæisk forskningsregi, men ligefrem at pålægge forskningsrådene en sådan opgave finder vi i Venstre ville være noget af en mistillidsrklæring, og en sådan tror jeg nu helst rådene er fri for.

Hvad angår selve ressourcspørgsmålet, så mener vi ikke i Venstre, at det kan være den danske stats problem. Der findes i europæisk sammenhæng så mange fondssøgningsmuligheder, at det ikke skulle være nødvendigt for staten at understøtte forskningsrådene, lige netop hvad angår dette spørgsmål.

Egentlig hilser jeg dog forslaget særdeles velkommen. Baggrunden for denne velkomst er den efter alt at dømme lidt mere progressive kurs, som Socialdemokratiet er slået ind på med hensyn til EF-spørgsmålet. Og så sagt lidt med et smil: Vi har jo tidligere set eksempler på, at Socialdemokratiet har haft endog særdeles svært ved at affinde sig med, at vi var, er og forbliver medlemmer i De Europæiske Fællesskaber. Tydeligst vel under den såkaldte pakkeafstemning, hvor som bekendt de ideologiske linier mellem den daværende firkloverregering og Socialdemokratiet og SF kom klart til udtryk.

Holdningen anes en smule i forslaget: Dette med, at Danmark skal og må have indflydelse på de beslutninger, der måtte blive truffet i europæisk forskningsregi. Jeg forstår ikke denne absolutte nødvendighed. Vi må nu engang nære lidt mere tillid til vore partnere i Fællesskabet, og som følge af dette kan jeg på gruppens vegne ikke indstille forslaget til vedtagelse.

Mogens Elvensø (FP):

Danmark er et lille land og kan derfor ikke

foretage store investeringer i forskning på alle videnskabelige og tekniske områder med bare nogenlunde gode resultater. Men det hindrer ikke, at vi på enkelte områder kan nå store resultater, afhængig af både de forskningsmæssige forhold og af enkelte personer. Vore institutioner må derfor udvælge, hvor vi er dygtige, og her bør vi gøre en indsats for at få placeret internationale forskningsområder i Danmark.

Vi har også via internationalt samarbejde muligheder for at følge moderne forskning og få del i den nye, moderne viden, og for at få sådanne kontrakter hjem har vi ikke noget imod, at man bruger lobbyisme, så vi kan få dem udført i Danmark.

Jeg og Fremskridtspartiet takker forskningsministeren for den redegørelse, der er blevet fremsat i dag, og vi kan fuldt ud tilslutte os den.

Det er jo sådan, at de skattekrone – i alt ca. 230 mio. kr. i 1990 – der anvendes i internationalt regi, også giver en viden til danske forskningscentre, som vi ellers ikke kunne få, og som har meget større værdi end de 230 mio. kr., som vi anvender. Vi har da også opnået, at vi har fået private forskningskontrakter hjem til ca. 50 mio. kr.

I februar 1989 blev der udgivet et lille hæfte, der hed »Regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram for 1990-1993«. Her står på side 7:

»Det må fortsat sikres, at den danske forskningspolitik udføres i sammenhæng med EF's forskningsprogrammer. Danmark har hidtil fået en større del af bevillingerne i EF's ramme-program, end landet størrelsesmæssigt kan forvente. Det kan blive sværere for danske virksomheder at gøre sig gældende fremover, fordi der i EF-programmerne satses på større projekter, hvor de i international sammenhæng små danske virksomheder vanskeligt kan gøre sig gældende.«

Men da der er et stort og udtalt samarbejde imellem personer i erhvervslivet og personer fra de offentlige forskningsinstitutioner igennem disse personlige kontakter, vil vi da håbe, en lobbyvirksomhed vil hjælpe på, at vi kan få flere kontrakter hjem.

Samarbejdet mellem danske privatvirksomheder og forskningsinstitutioner og europæiske partnere kan vi godt se frem til som et gode for Danmark. Dette samarbejde er nemlig nyttigt, og det bidrager til at styrke landets konkurrenceevne.

[Mogens Elvensø]

Forskningsministerens redegørelse kan vi fuldt ud billige, men vi afviser det fremsatte forslag til folketingsbeslutning fra Socialdemokratiet, for vi anser det, som regeringen har gjort, for godt.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre synes ligesom adskillige af de tidligere ordførere, at formålet med dette beslutningsforslag er indlysende rigtigt.

Efterhånden er det lykkedes Danmark at få ganske mange kontrakter i forbindelse med EF's forskningsprogrammer hevet hjem, og vi har gjort en udmærket og ikke spor kritisabel indsats i så henseende. Men det kniber selvfølgelig med at få indflydelse på, hvordan programmerne kommer til at se ud, og hvilke discipliner man specielt skal beskæftige sig med. Derfor er det rigtigt, at Danmark bør gøre en ekstra indsats for at sikre, at de kommende rammeprogrammer for EF-forskningen bliver efter dansk hoved.

Men jeg må nok sige, at de midler, der anvises her i forslaget, er jo noget luftige. Forslaget er ikke meget oplysende. Hvornår og hvor og af hvem udformes programmerne? Med andre ord: Hvor skal forskningsrådene, som man forestiller sig skal have den opsøgende virksomhed, sætte ind, og hvornår skal de sætte ind?

Og hvilken indsats kræves der? Der står, at »de fornødne ressourcer« vil man gerne have sat ind på varetagelsen af denne opgave, men hvad er det for ressourcer, det drejer sig om? Er det et helt hold af lobbyister nede i EF, som skal være udstationeret året rundt, eller er det 1 uges rejse for en embedsmand? Eller er det en enkelt person udpeget af et forskningsråd eller af Det Forskningspolitiske Råd, som skal fiske i de rørte vande eller påvirke de rigtige personer på de rigtige tidspunkter?

Og er forskningsrådene overhovedet de rigtige at styrke eller at påvirke i denne forbindelse? Er det måske ikke Det Forskningspolitiske Råd, eller er det måske i virkeligheden ikke den afdeling i Undervisningsministeriet, som har med EF-programmerne at gøre?

Det burde have været muligt for forslagsstillerne at sætte lidt mere kød på dette stativ. På det seneste er der faktisk skrevet ret meget om EF-forskningen, dens opbygning, ansøgningsprocesser og andre oplysninger om programmerne. Jeg kan nævne samfundsforskningens

blad, bladet, der hedder Forskning og Samfund, universitetsaviserne, Fagbladet, Magisterbladet osv. osv. Der findes utrolig mange fagblade, som inden for de sidste par måneder har skrevet en masse om denne EF-forskning, dens tilblivelse og dens udnyttelse fra dansk side. Jeg synes godt, at forslagsstillerne kunne have hæftet lidt mere kød på stativet for at bidrage til en lettere eller måske mere kvalificeret debat, end vi er i stand til at yde her i dag.

Til det, som formanden for Folketingets Forskningsudvalg for lidt siden sagde, om at Forskningsudvalget snart skulle have en tur til Holland og Frankrig for at diskutere bl.a. disse ting, vil jeg fra radikal side sige, at vi glæder os meget til den tur. Vi vil også tage de budskaber med, som står i dette forslag, men forslaget, som det er fremsat her, kan vi ikke støtte.

Jette Pors (CD):

Intentionerne i B 39 kan vi ikke blive uenige om, i hvert fald hvad angår ønsket om, at dansk forskning bør være fremme på banen i god tid. Og vi kunne også godt ønske, at der var masser af penge at dele ud til forskning. Det er der bare ikke, og jeg mener ikke, at det er vores opgave at pålægge forskerne en bestemt prioriteringsliste for, hvor og hvornår de skal satse ekstra.

Jeg tvivler ikke om, at rådene har den nødvendige ekspertise til selv at bedømme situationen. Og her få dage før finansloven skal stemmes hjem, kan jeg ikke se, hvor pengene til øgede ressourcer til forskningsrådene kan hentes. Det kan forslagsstillerne tilsyneladende heller ikke, så jeg skal kort konstatere, at vi ikke kan støtte det konkrete forslag.

Erling Olsen (S):

Jeg vil indledningsvis gerne takke hr. Rahbæk Møller for støtten til forslaget. Men i øvrigt må jeg jo konstatere, dels at man har kaldt forslaget tyndt – hvad det også er, og til dels med vilje – dels at det ikke kan gennemføres. Men hovedintentionerne med at intensivere arbejdet for at placere os tidligere i processen ved udformningen af EF's rammeprogrammer har man haft sympati for.

Lad mig sige først lidt om det tynde, og hvorfor det er gjort med vilje. Det er ikke bare for at komme hurtigt igennem og for at få en let og billig markering, men det er, fordi vi her for nogen tid tilbage havde en debat om indholdet i

[Erling Olsen]

EF-forskningen, hvor vi drøftede: Hvor meget er målforskning? Hvor meget er industrielt? Hvad ligger på det teknisk-naturvidenskabelige område? Hvad burde ligge på det samfundsvidenskabelige område? Hvad burde vi som danskere, og hvad burde vi hver for sig med vores partipolitiske udgangspunkt prioritere? Der trak vi en meget klar linje fra Socialdemokratiet op om, hvad vi mente at vi som socialdemokrater og som danskere burde lægge vægt på.

Jeg vil også gerne understrege, at det, vi taler om, når vi taler om EF-forskning, ikke bare er et spørgsmål om at få nogle penge igen fra EF. Det er nok så meget et spørgsmål om at få den inspiration til vores forskningsverden, der ligger i at deltage i et internationalt samarbejde.

Det er rigtigt, at der i den senere tid er kommet en række artikler og holdt en række foredrag om forskellige administrative strukturer, men vi har ikke syntes, at man skulle gå alt det igennem – og vi har ikke manglet gode råd fra forskellige dele af forskningsverdenen, der hver er kommet og har præsenteret deres administrative oplæg for os. Det har vi egentlig ikke syntes var meningen. Meningen var, at vi skulle ind på et tidligere tidspunkt, og at man skulle prøve, om man ikke kunne inddrage de kontakter, som menneskene i forskningsrådene har, på et tidligere tidspunkt og få det ind på et tidligere tidspunkt.

Og det er nok også forkert, at vi har brugt ordet »pålægge« i vores beslutningsforslag, også fordi en venlig opfordring ofte er mere effektiv end et skrap pålæg og vi i øvrigt er tilhængere af, at forskningsrådene har den uafhængighed, som de bør have for at kunne være gode rådgivere.

Så jeg tror, vi må sige, at vi takker for, at der gennemgående har været tilslutning til hensigten med dette forslag. Vi takker for, at ministeren vil opfordre forskningsrådene til at interessere sig for at yde en indsats, hvor de kan, på et tidligere tidspunkt i processen. Det vil vi gerne sige tak for og så tilføje – også med et lille smil – at det ikke nødvendigvis behøver at ske i et hyrdebrev.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse:

»Statsministeriet, den 7. december 1989.

Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af 7. december 1989 besluttet:

at afskedige i nåde sundhedsminister Elsebeth Kock-Petersen og

at udnævne amtsrådsmedlem Ester Larsen til sundhedsminister.

Jeg tillader mig at anmode hr. formanden om at underrette Folketinget.

Sign. Poul Schlüter«

Kulturministeren (Ole Vig Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til teaterlov.

(Lovforslag nr. L 104).

Forslag til lov om Den kulturelle Fond og om visse bevillinger på ophavsretsområdet.

(Lovforslag nr. L 105).

Medlemmer af Folketinget Klaus Hækkerup (S), Jytte Andersen (S), Helle Degn (S), Pernille Forchhammer (S), Anna-Marie Hansen (S), Frank Jensen (S), Lone Møller (S) og Hans Strunge (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

(Lovforslag nr. L 107).

Medlemmer af Folketinget Gade (SF), Lilli Gyldenkilde (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Rahbæk Møller (SF), Holger K. Nielsen (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Jens Thoft (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

[Formanden]

Forslag til folketingsbeslutning om skabelse af et åbent europæisk uddannelsessamarbejde (Uddannelses-Eureka).

(Beslutningsforslag nr. B 45).

Medlemmer af Folketinget Holger K. Nielsen (SF), Gade (SF), Lilli Gyldenkilde (SF), Birthe Hansen (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Stillinger (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om skabelse af et åbent europæisk kultursamarbejde (Kultur-Eureka).

(Beslutningsforslag nr. B 46).

Det Energipolitiske Udvalg har afgivet

Beretning over den af energiministeren den 27. november 1989 til Det Energipolitiske Udvalg afgivne redegørelse i henhold til § 6, stk. 1, i lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund (3. udbudsrunde) (BER nr. 2).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Ny stedf.: Helge Sander (V)

Forskningsudvalget (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Nyt medl.: Helge Sander (V)

Kirkeudvalget (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Ny stedf.: Helge Sander (V)

Kulturudvalget (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Nyt medl.: Helge Sander (V)

Skatteudvalget (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Ny stedf.: Helge Sander (V)

Trafikudvalget (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Nyt medl.: Helge Sander (V)

Udvalget vedr. Teknologinævnet (6/12 89):

Udtræder: Henrik Toft (V)

Nyt medl.: Helge Sander (V)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til teaterlov.

(Lovforslag nr. L 104).

Forslag til teaterlov blev fremsat i februar 1989, men blev ikke færdigbehandlet. Jeg tillader mig at henvise til min skriftlige fremsættelse af dette lovforslag i 1. samling den 2. februar 1989 (Folketingstidende 1988-89, 1. samling, sp. 6044-6047).

Nærværende lovforslag er i sit sigte og dermed på de fleste områder en genfremsættelse af det tidligere fremsatte lovforslag.

Det foreslås dog som et nyt princip indført, at amtskommunale tilskud ydes i forhold til deres indbygges køb af billetter (forbrugsprincippet).

Lovforslaget indebærer endvidere ændringer af bestemmelserne om støtte til den turnerende voksenteatervirksomhed. Den Jyske Opera og Det Danske Teater foreslås videreført som selvstændige institutioner med hver sin bestyrelse og drevet med tilskud fra samtlige amter og fra staten.

Støtte til turnerende teatervirksomhed, der ligger uden for Det Danske Teater, Den Jyske Opera og Det rejsende Børneteater og opsøgende Teater foreslås ydet efter beslutning i Teaterrådet. Der er herved lagt vægt på, at der opnås en klar kompetencefordeling i modsætning til den gældende ordning, hvorefter både beslutninger om optagelse af teatre under Det rejsende Landsteater og beslutninger vedrørende budgetgodkendelser, der er truffet af styrelsen for landsteatret, skal godkendes af ministeren, som for så vidt angår beslutninger om optagelse af teatre skal indhente sagkyndig udtalelse fra Teaterrådet.

Forslaget indebærer i realiteten en ophævelse af Det rejsende Landsteater og en tilførsel af midler til Teaterrådet med henblik på, at rådet kan øge støtten til de turnerende teatre. Da amtskommunerne fritages fremtidig for afholdelse af udgifter til de såkaldte løst optagne teatre i Det rejsende Landsteater, muliggør forslaget en forøgelse af bevillingerne til Det Danske Teater og Den Jyske Opera.

Forslaget fra februar om, at den samlede turnerende teatervirksomhed skal styrkes økon-